

ὕμῶν καταλύετε. καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὸ φῶς
ἐναντιωθήσεται, ἐκείνησιν αὐτῶν με^ε.
οὕτως μὲν οὖν ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου καὶ βα-
σιλεύοντος, ἐξαναθήσεται τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος
ἀκολουθοῦσιν. ἐναντία μὲν ἔσονται ἀπὸ τοῦ
καὶ ἔσονται ἀναμῆτα τοῖς ἀνοῖσι ἀμφότερα λέγω
καὶ τὰ δύο. ἡμεῖς ἡμέρας εἰς ἐργασίαν καὶ
δουλίαν ἐναντιῶν ἀνῶν, καὶ δὲ καὶ ἑαυτοῖς τα-
φαινόμενα πράγματα. ἡ δὲ ἐνυκτα ἀναπαύει
αὐτοὺς καὶ ἐλαττωμένων ἀπὸ τῆς δουλείας
ἐργασίας τοῦ κόπου. ὁμοῦ ἐνυκτα καὶ ἡ
τοῦτο χρήσιμοι εἰσὶν ἐπιτοῖς ἀνοῖσι. αὕτη
ἐπικαμνητὸν χρόνον ἀμείβεται. διότι ἀν-
ἤθελες εἶναι ἀδελφὸν πάντοτε τὸ φῶς,
οὐκ ἀνἤθελες εἶναι ἀδελφὸν χρόνους, καὶ ἡμέρας,
καὶ μῆνας, καὶ εὐδομα^δ, καὶ ἡμέρας, καὶ ὥρας.
ἡ δὲ ἐνυκτα εἰς ἡμέρας τὸ μέτρον εἶναι
τοῦ αἵματος. τὸ δὲ εἶναι πιστόμενός τις οἰσίν